

Teza: kara dyscyplinarna

Wielokrotne uprzednie skazanie radcy prawnego w postępowaniu dyscyplinarnym powinno mieć wpływ na wymiar kary.

Sygn. akt WO - 140/18

ORZECZENIE

z dnia 23 listopada 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędziowie:

SWSD Dorota Szubielska

SWSD Elżbieta Gajda- Krynicka /sprawozdawca/ SWSD Rafał Ziemiński

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Sławomira Pilipca

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2018 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego B. S.

obwinionego o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 38 ust. 1, 3, 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 38 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania pokrzywdzonego H. W. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2018r Sygn. akt D/OSD 11/18

orzeka:

1.

zmienia orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2018 r. Sygn. akt D/OSD

/11/18 w ten sposób, że pkt 1 orzeczenia otrzymuje brzmienie:

-za czyn opisany w pkt I karę pieniężną w kwocie 3.000,00 zł

-za czyn opisany w pkt II karę pieniężną w kwocie 3.000,00 zł

-za czyn opisany w pkt III karę pieniężną w kwocie 3.000,00 zł;

2.

za czyny, o których mowa w pkt 1 tiret pierwsze do trzeciego wymierza karę łączną karę pieniężną w kwocie 6.000,00 zł (słownie złotych: sześć tysięcy);

,

3.

koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie

1.000, 00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc) ponosi obwiniony radca prawny B. S..

Uzasadnienie

Wydanym orzeczeniem w dniu 27 czerwca 2016r Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie uznał radcę prawnego B. S. winnym zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych polegających na tym, że:

1.

w dniu 14.11.2014r. będąc pełnomocnikiem z wyboru H. W. w postępowaniu upadłościowym Fasada li sp. z o. o. toczącym się przed Sądem Rejonowym w Szczecinie pod sygn. akt XII GUp 27/14 złożył pismo - zgłoszenie wierzytelności wraz z wnioskiem o wyłączenie nieruchomości z masy upadłości, które zawierało braki formalne i nie zostało uzupełnione pomimo wezwania Sądu z dnia 23.01.2015r. przez co zostało przez Sąd zwrócone pismem z 17.03.2015r.,

czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością tj. zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1) w zw. z art.3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2) ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 KERP, i wymierzył mu za ten czyn karę nagany,

2.

w okresie od dnia 24.09.2014r. do dnia 01.06.2015r. będąc pełnomocnikiem H. W. w postępowaniu upadłościowym Fasada li sp. z o. o. toczącym się przed Sądem Rejonowym w Szczecinie pod sygn. akt XII GUp 27/14, w odpowiedzi na wezwanie Sądu z dnia 17.03.2015r do uzupełnienia braków formalnych wniosku nie uzupełnił braków formalnych wniosku z dnia 06.03.2015r doprowadzając do jego zwrotu pismem z dnia 13.05.2015r.

czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością tj. zarzut popełnienia

przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1) w zw. z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2) ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 KERP,

i wymierzył mu za ten czyn karę nagany,

3.

w okresie od dnia 24.09.2014r. do dnia 01.06.2015r. będąc pełnomocnikiem z wyboru H. W. w postępowaniu upadłościowym Fasada li sp. z o.

o. toczącym się przed Sądem Rejonowym w Szczecinie pod sygn. akt XII GUp 27/14 nie informował swojego Mandanta o przebiegu postępowania oraz o doręczanych z sądu wezwaniach i pismach,

czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku informowania swojego klienta o przebiegu sprawy

tj. zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1) w zw. z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2) ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 w zw. z art. 28 ust. 5 KERP,

i wymierzył mu za ten czyn karę nagany,

4.

na podstawie art. 651 ustawy o radcach prawnych za powyższe czyny wymierzył karę łączną nagany,

5.

dodatkowo na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych sąd wymierzył zakaz wykonywania patronatu na okres pięciu lat,

5. obciążył obwinionego kosztami postępowania w kwocie 2.000,-zł (słownie: dwa tysiące złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

Od powyższego orzeczenia pokrzywdzony H. W. z wniosku którego zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne, wniósł odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wnosząc o:

- wymierzenie obwinionemu wyższej kary,

gdyż jego zdaniem działania obwinionego polegające na zaniechaniu tj. niezupelnieniu braków formalnych złożonego wniosku o wyłączenie z masy upadłości nieruchomości oraz braku komunikacji pomiędzy obwinionym a pokrzywdzonym doprowadziły do tego, że pokrzywdzony został pozbawiony nieruchomości w postępowaniu upadłościowym.

Rozpatrując odwołanie Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje: Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z postępowaniem przeprowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego, który dokonał ustaleń w zakresie przyczyn, które doprowadziły do postawienia obwinionemu zarzutów braku staranności przy wykonywaniu obowiązków pełnomocnika tj. naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego w sposób nie budzący wątpliwości, wymierzył obwinionemu karę nagany oraz dodatkowo orzekł zakaz wykonywania patronatu przez 5 (pięć) lat.

Pokrzywdzony w złożonym odwołaniu zarzucił niewspółmierność wymierzonej

obwinionemu kary w zakresie czynów, których dopuścił się obwiniony.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wymierzona obwinionemu kara nagany byłaby współmierna w stosunku do popełnionych czynów przez obwinionego gdyby obwiniony po raz pierwszy popełnił przewinienia dyscyplinarne.

W postępowaniu przygotowawczym Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że obwiniony radca prawny B. S. był wcześniej wielokrotnie prawomocnie karany. W roku 2012 r obwiniony był dwukrotnie karany karami upomnienia, w roku 2013 roku dwukrotnie karany karą nagany z ostrzeżeniem oraz zakazem wykonywania patronatu na okres pięciu lat a w roku 2015 na karę pieniężną.

Powyższe było znane sądowi dyscyplinarnemu I instancji, jednakże z tych okoliczności OSD nie wyprowadził prawidłowych wniosków i wymierzył obwinionemu karę jak by obwiniony po raz pierwszy dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego.

Obwiniony przyznał się do zarzucanych mu czynów a swoje zachowanie uzasadnił, że czynił to w dobrej wierze, wiedząc, że uzyskanie pozytywnego orzeczenia w sprawie zleconej przez pokrzywdzonego będzie trudne a wręcz niemożliwe.

Zdaniem WSD okoliczność nie uzupełnienia przez obwinionego złożonego wniosku nie przesądziła o niekorzystnym rozstrzygnięciu sprawy, gdyż z akt sprawy wynika, że skierowany przez pokrzywdzonego wniosek do Sądu o wyłączenie nieruchomości z masy upadłości został oddalony jako niezasadny.

Nie mniej jednak zachowanie obwinionego należy ocenić wysoce nagannie, gdyż obwiniony karany wcześniej wielokrotnie za podobne przewinienia dyscyplinarne popełnia je nadal.

WSD orzekając, opiera się na założeniu, że dolegliwość orzeczonej kary w postępowaniu dyscyplinarnym nie może przekraczać stopnia winy lecz powinna być adekwatna do naganności czynu.

Zdaniem wyższego Sądu Dyscyplinarnego orzeczona kara powinna realizować cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec obwinionego i dawać prawdopodobieństwo, że obwiniony nie popełni w przyszłości podobnego czynu.

Wcześniej udzielone kary obwinionemu za popełnienie czynów o tym samym charakterze nie odniosły skutku zatem zdaniem Wyższego Sadu Dyscyplinarnego orzeczenie kary surowszej jest zasadne.

Wymierzona kara łączna, kara pieniężna w kwocie 6.000,-zł. zamiast kary nagany w

ocenie WSD jest adekwatna do stopnia winy obwinionego, odnoszącej się do jego działań jako pełnomocnika, który naruszył zasady należytej staranności i niezbędnego profesjonalizmu.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70 6 ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.